

Hastigt bortgången

12.

Hur gränslöst lite veta vi
När ödets timma slår
Och lika lite veta vi
Vem kallelsen då får

51.

Älskad i livet
Saknad i döden

72.

Det susar av vemod, när banden de brista,
Det känns så tungt, när någon vi mista.
Dock stilla vi viska, O, vila i frid,
från jordelivets strid.

91.

Hastigt Du rycktes bort
Från livet till döden
är steget alltför kort

92.

Vi hann ej säga Dig farväl
ty döden kom så fort.
Men nu vi säga Dig vårt tack
I evighetens port.

159.

Livets timmar äro korta
slutet aning fjärran är
att Du nu skall vara borta
det ofattligt är

247.

Det kom en dag en stilla vind
och smekte ömt Din trötta kind
Liksom ett ljus som blåstes ut
Din levnadsdag har nått sitt slut.

252.

Plötsligt slocknar en låga
som varmt och som givit allt.
Ett ljus blåstes ut och hastigt
känns allt så isande kallt
Någonting brister stilla
en röst och en sång dör ut.
Och strax förnimmer man tydligt
att ingenting är som förut.

Bo Setterlind

271.

Från livet till döden är steget så kort
Hastigt du rycktes ifrån oss bort
Lugn är den vila som döden ger
Men tomt är att aldrig få se Dig mer.

286.

Nyss sjöng livet en brusande sång
nyss var du med i tiden
men döden går tyst sin gång
den kallar till eviga friden

303.

Du hann ej säga oss farväl,
döden kom så fort.
Men låt oss säga dig vårt tack
vid evighetens port.
Ditt minne lever bland oss kvar.
Tack för allt du gjort.